

Finansministeren (Poul Hansen): Må jeg til det ærede medlems tillægsspørgsmål først sige, at det ærede medlem kan ikke gøre det synspunkt gældende, at det er spekulationsgevinster, loven om særlig indkomstskat drejer sig om, for spekulationsgevinster er jo beskattet på anden måde efter den almindelige skattelovgivning; det synspunkt kan altså ikke bringes ind her.

Jeg ville også mene, at hvor der i tilfælde af ekspropriation, om jeg så må sige, er udspecificeret en ulempeerstatning, må den formentlig ikke kunne komme ind under denne beskatningsregel, men det forhold vil jeg gerne love det ærede medlem at se lidt nærmere på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hagen Hagensen* til boligministeren:

„I hvilket omfang har boligministeren efter gennemførelsen af lejeloven af 1958 i henhold til § 108 i lov om boligbyggeri meddelt tilladelse til forhøjelse af leje m. v. i socialt boligbyggeri som følge af skete stigninger i ejendommenes almindelige driftsudgifter, og hvorledes forholder sådanne godkendte forhøjelser sig, udmålt på grundlag af 1939-lejen i tilsvarende lejemål?“

Hagen Hagensen: Mit spørgsmål til den højtærede boligminister taler for så vidt for sig selv. Baggrunden for spørgsmålet er den naturlige trang, som alle, der interesserer sig for boligspørgsmålet — og hvem gør ikke det — har til at få en så god og fyldig orientering, som det er muligt.

Boligspørgsmålet i videre forstand som omfattende både boligbyggeri og leje i den bestående boligmasse kan simpelt hen ikke blive for godt oplyst. Det er derfor til bedømmelse af forholdet mellem lejestørrelser af betydning at få klaret, i hvilket omfang der er tilladt lejeforhøjelser i socialt boligbyggeri som følge af skete stigninger i de almindelige driftsudgifter med udgangspunkt i tidspunktet for gennemførelsen af lejeloven af 1958.

Det er jo givet, at der siden 1958 har fundet endog betydelige prisstigninger sted, som har givet sig udtryk i øgede driftsudgifter for ejendommene. Jeg tænker ikke mindst på de lønstigninger, der i årenes

løb har fundet sted, og som har betydning, hver gang der skal gøres noget ved ejendommene.

Sammenstillingen med 1939-lejen i tilsvarende lejemål har også betydning, da 1939-lejeniveauet — man må sige ulukkeligvis — stadig er udmålingsnormen for fastlæggelse af andre lejestørrelser. Det er på denne baggrund, spørgsmålet er stillet, og mange — ja, vel i grunden alle — vil med interesse lytte til den højtærede boligministers svar.

Boligministeren (Carl P. Jensen): I medfør af den bestemmelse, det ærede medlem omtalte i lovens § 108, stk. 5, har kommunalbestyrelserne ved ministeriets cirkulære af 25. marts 1959 fået bemyndigelse til fra den 1. april samme år i visse tilfælde at afgøre ansøgninger om lejeforhøjelser fra de sociale boligforetagender, nemlig i de tilfælde, hvor lejeforhøjelsen tager sigte på at afvikle driftsunderskud eller finansieringsunderskud, eller hvor den er nødvendig på grund af forøgede driftsudgifter. Denne bemyndigelse er for nylig ved et cirkulære af 30. september i år blevet udvidet til også at omfatte lejeforhøjelser som følge af ombygnings- og forbedringsarbejder. Det vil altså sige, at i dag afgøres alle ansøgninger om lejeforhøjelser af kommunalbestyrelserne, men det er naturligvis i denne forbindelse underordnet, hvem der formelt har godkendt lejeforhøjelsen.

Det afgørende er, hvilke forhøjelser der er gennemført, og jeg skal forsøge at give de oplysninger til belysning af spørgsmålet, som det er muligt på grundlag af det materiale, vi er i besiddelse af i boligministeriet. Jeg må dog straks sige, at jeg ikke er i stand til at give et præcist svar på det rejste spørgsmål, fordi spørgsmålet kun angår de lejeforhøjelser, som skyldes stigninger i de almindelige driftsudgifter, og her er forholdet det, at de sociale boligforetagenders årsregnskaber kun indeholder oplysning om den samlede gennemførte lejeforhøjelse, medens der ikke gives nogen oplysning om, hvorledes denne forhøjelse specificeres på de enkelte poster. De samme lejeforhøjelser kan jo skyldes mange forskellige ting; lad mig nævne stigning i ejendomsskatterne, forhøjelse af statslånsydelse, der jo i sig selv har medført